Conclusion of Tractate Horayos

תוספות הראיש	ריות יד	שלישי הו	משיח פרק	כהן	מסורח השים
אמר כל חאן ראמר פלסא ולא סארכי להיי רישא. אמר כלחד מנייט מליא (רכל היס) [רטלטי] אמר כלחד מנייט לארך הילי לאלך חיירי לא אברך חייר כאל לאריי לא מער מניים רכא לאניי עם כפשת ראש כלוחד ראש וא אמרים	אלא כשהוא רולה נהקח דם ה) היה האומן אמקיו ואית דגרטי שלא רלה לנהוג שררות לך רבה כלומר שלא היה לו שלא להקוי נעם בהורה לשני רבה: חוייה לאביי רגבה רישים. כלומר רלה לו הרמת ראש: נחמני שהח. ואמור דרשא דמשמיא	על לביחיה דרבה ושם היה בעלמו כל איתן שנים שמ	ניו היה הכא לא נהיג עטותטהא לומר בהדיא אמר ר"מ: סיני ן לי כנהינהן מהר סיני: וחר תורה אור	אמר ניה הלאיב חמו חרבוח לנאח. דמ לנאח ואין יפה להזכירם : אפי' רבי . דע ימירא דאמי משום רבי מאיר ואח רלה עדיף. מי ששנה משנה וברייחא סחורי אמר שוקר הרים.דחריף ומשולפל בחורה אע"ם שאין משנה וברייחא סדורין לו כל	א) (כטרות ם.] : כו כרטות שד.: כו כ'ר כבהל קומב: הי) כרטויי הראי ביו הין (כורטות שי רבאי ביוי כו כר תסק כלי שביה כר תסק טער לבית מרואלן: י) כ'ש ביוי:
סנים מחמת דלה חיסרך ליה מתמד	ססקי ליה רבותא אביי קרו ליה נחמני י) (ואיכא דאמרי דבלשון ננאי קרי ליה	אין אנו מוכירים אמר	1. Contraction of the second state of the s	כך: רכ יוסף קרו ליה סיני לפי שהיו משניות וברייתית סרורות לי כנהינתו	
סתת ואימא דרום נקתן דמן שמיא ססק ער	נחמני כלומר עדיין אתה חלמידו של	ו לעקור כבודך וכבוד		מהר שיני אבל לא היה מטולפל כרבה :	תוספות הרא"ש
רטומא. וסיירב האד גאון זילא) ראפי טומני שמד	רב נחמן): הריף ומקשה. מתוך פלפול	נם אהכתם גם שנאתם	^{ממ} כית אכיך אטר ליה °	הכל לריבין למרי חטיא. כלומר רב?	אםילו אתטא לניתים לא קרא . ברנה
ומסרטיי בכמה דוכוף	ימירא רסום לים כום מקשם ומתרך	ז אמר ליה°האויב תמו	איסגם קנאתם כבר אברד	יוסף הוא מרי הטיא שמשנה וברייתאה סדורין לו מפי השמועה כנתינתו מהר	מהמוך עם הולכיך לכים
כנמראוטקטי (קד) רכון דבר אמוסי דרכה כר	אבל רבה בר מהנה לא הוה חריף כל כך אלא מתוך שהוא שוהה ומעיין ישה	הגי מלי היכא דאהנו		סיני דמשנה וברייהא אבוהין דהלכחא :	והנכנרים קוראים לאוחן
נחמני סוס וחלמידו וכיון דסוס במו נחמני כשם	יפה מסיק אליבא דהלכתא :	אהנו מעשיהו הרר		אמנא לביתיה לא קרא. שלא רלה	מוחו שלא ריים נביב השציב
אנוטי ררכה לא סוה קרא לו ככל שנוחי נחתני כשם	הדרן עלך כהן משיח וסליקא לה	ז רבי מאיר אילו היה		לנהוג שררה בעלמו כל אוחן השנים שמוך רבה אשיט בהאי שררוחא שלא רלה	
אנוכי אלא דהוב קרא לים אניי כלשין ארמי כאדם	מסכת הוריות	אמר רכא אפילו רבי אמרו משום ר"מ אמר		(0) IND INTITO 160 000 (0)	מתם פיני עדיף והשמיל רכ ייבף שלמו ולא רלה
שקורא אני וסליק לים	מר סיני עדיף וחד אמר עוקר			רים לא אמר אמר רבי יותנו	and the second second
אניי וניון שטים מן	שלהו להו סיני עריף י) דאמר	לתמן איזה מהם קורם	בה עומר הרים שלחי	הרים עדיף י) רב יוסף סיני ר	האסיי מקיז דם לא קרא אימי לציסו לסי שביו
רנק סני פניר זע: איבעיא למ רני וילא	רבה עשרין ותרתי שנין והרר	רב יוסף עליה מלך	ואפילו הכי לא קביל	מר הכל צריכין למרי חטיא	ששין כל לרט כניתו של
ורכה כר מיזגה טי מנייטי עדיף. נטיק מינה	ליף אביי ורכא ורבי זירא ורבה	אומנא לביתיה לא ח	רבה רב יוסף אפילו	מלך רב יוסף וכל שני דמלך	כך טואיל שהשמיל רב
לסיכי דמסרמי כוו ומלמרך פלמה להר מנייהו וכפיה	הוי רישא דכולהו איפריך ראביי	ר מלתא ולא מפריך ל	ני רישא אמרי כל דאמ	כר מתנה הוו יתכי והון צרים	לומע שררה נמי רכה
הי מנייטו פריף . וסשתא	הו רבי זירא ורכה בר רב מתנה				כניטה זכות פטהסתו פליז ועל אנשי ביהו שלא
מסרש (חוס) [מדה] דלכל מר מנייטי. ר' זירה הריף	זין ומסיק מאי תיקי :	בה בר רב מתנה מו	זירא חריף ומקשה ור	הי מנייהו עדיף רבי	חום אחר חכם כל השנים שחור רכם ואשיי אותו
ומקצה מתוך פילפולא היה יודע להקשית ולחרך (מי	הוריות	סליקא לה מסכח	עלך כהן משיח ונ	הדרו ו	נסקי רס נא קרא נכישי.
לאין (מיד) כוכ ידע לאינא לאינא					והדין פירוש מסתכר לן : אניי ורכא ורכ וירא
יינה כר מהגה כוו יהכו כהדי והו נריבי רישה. כנותר הי וריבין למנות ואם שליהם לאותה שנה כדי בישה דכלהת לכה כר מהגה מתון ומסק כלותר לא פים משולט ותרף כיב נהקצות ולתרך מיד אלא שוהה וחשיק שה להם ויהדר להם משירת ובייתות והם יקשו לו ומוא תחרך ולש שהיו טונים ומשיר ולום להית ראשים ולא					
	גומוי פרט ומניה פוי פי פרים פויף ומנה		לא יההואו כו שנישי או רכיעי . לשיכך	ז היה אושר ואחד מהם ומנות את השני כדי ש	אחר מהם כפוף לחבירו ולו

